

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. X. An licentia ad usus profanos & superfluos tollat à tali usu malitiam
contra votum paupertatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

tract. 4. c. 2. n. 439. relinquentes definitioni viri prudentis arbitrio faciendæ attentis opibus Monasterij, dignitate Prælati, vicibus occurrentibus, earumque numero, qualitate personarum, quibus est donandum abundantia aut penuria regionis, consuetudine Ordinis, ac Superiorum, aliisque similibus, ut observant cit. Molina, Sanch. Suar. quos citans Fagundez lib. 7. in Decal. c. 6. n. 3. Sic concludit. *Si Monasterium habeat 15. aut 20000. millia Ducatorum in annos singulos pro redditibus, poterit Superior donare saltem summam assignatam à Panormitano (quæ est 20. aut 30. aureorum, ut habet in capit. Cæterum de donationibus ad finem) ter in anno, quia hæc vices non censentur crebro repetitæ respectu totius anni. Demum monet hic nomine Superioris venire etiam Superio-*

res locales, proinde etiam Abbatissas respectu suarum Monialium idipsum posse fusè probat Sanch. n. 44. Provinciali autem liberaliorem concedit manum utpote habenti digniorem Prælaturam. Addo ex salmaticensibus discalceatis Theologis tom. 3. tract. 12. de justitia puncto 12. n. 163. & 184. etiam attendendum ad rigorem paupertatis, cum non sit idem omnium ordinum, sed alij strictiorem, alij minus strictam paupertatem profiteantur: strictior est paupertas Ordinum carentium dominio etiam in communi præ Ordinibus id retinentibus; ex retinentibus major Monachorum, quam canonicorum Regularium; ex Monachis major mendicantium præ non mendicantibus. Ex hac diversitate provenit non posse certam Regulam pro singulis dari.

§. X.

An Licentia ad usus profanos & superfluos tollat à tali usu malitiam contra votum paupertatis.

48. **E**Jusmodi usum non fore licitum constat ex n. 47. restat ut decidatur, an ejus malitia opponatur voto paupertatis.

Affirmat Sanch. lib. 7. moral. c. 19. à n. 21. quia nec Prælatus, nec Conventus potest licitè hanc dare, ergo est nulla, sed Licentia nulla non tollit malitiam contra votum paupertatis. Ex hoc infert accipientes à Religioso sic expendente teneri restituere.

Contra hanc rationem insurgit Lugo Disput. 3. à n. 130. si Licentia est nulla, ergo Religiosus expendens in usus turpes incurrit pœnam proprietatis, cujus contradictorium docet ipse Sanch. n. 25. quod non cohæret cum ratione data, uti nec cum eo, quod n. 55. dicat Religiosum conscio, & annuente Prælato furantem ab Extraneo non peccare contra votum paupertatis, sed contra justitiam erga extraneum.

G

tra-

traneum, quod etiam asserit Suarez *e. 11. n. 15.* sed si Licentia ad usum turpem ex rebus Conventus non liberat à malitia contra votum, minus liberabit acceptionem rei alienæ.

Respondet Sanchez quod vitium proprietatis consistat in eo, quod Religiosus contra votum sibi quærat, aut appropriet sine Licentia, in casu autem postremo non sibi quæreret aut appropriaret, sine Superioris Licentia. Sed contra est, quod nec in casu quæstionis quidquam quærat aut usurpet sine Licentia.

Respondeo ad quæstionem in Religione rigorosè observante votum paupertatis non impedire, quo minus usus sit malus contra votum paupertatis non defectu Licentiæ, sed ex natura voti in tali Religione, quia votum in ea non solum interdicit voyenti usum rerum sine Prælati Licentia, sed quod velit etiam conservare statum pauperis seu quod non expendat in dedecentia paupertatem Religionis, qualia sunt usus profani, vel turpes. Lugo *n. 132.* fatetur dictam malitiam contra votum paupertatis non esse vitium proprietatis, eo quod hoc tunc contingat, quando ex bonis communibus Religiosus autoritate propriâ aliquid usurpat, & expendit, quod hic non fieret, etsi non posset auferre Licentia data omnem malitiam contra votum paupertatis.

Quod autem fieri possit ut etiam in actibus illicitis certa malitia impediatur ex Licentia Prælati explicat Lugo *n. sequenti* ab instantia Pontificiæ dispensationis cum consanguineis ad contrahendum matrimonium, quo casu non solum Copula conjugalis illis redditur licita, ac immuais

ab incestu, sed etiam impedit ne inter eos extra casum conjugij exercita sit incastuosa, item dispensatus ad esum carniū non peccat contra prohibitionem Ecclesiæ, in qua est dispensatus, etsi eorum esus sit turpis, dum furto sublata comeduntur.

Unde infert quod positâ Generali Licentiâ Superioris de possibili non repugnante nullus usus ad superflua, aut turpia inficeretur vitio proprietatis propter rationem proximè datam, at benè vitio contra votum paupertatis, quia tamen aliqui sumptus non dedecent statum pauperum, etsi contra aliam virtutem sint, uti forent contra temperantiam in cibum, & potum sanitati talis Religiosi noxium; hinc in simili casu non peccaretur contra votum paupertatis, cum supponatur non esse nimis pretiosum, & rarum, qualis opponitur statui pauperum. Ex hoc principio colligit Lugo *n. 135.* etiam pretium modicum datum meretrici non fore contra votum, quia non est pauperibus insolitum, consequenter non pugnat cum paupertate ex hoc.

Si petas quid Religiosis censendum necessarium, quid superfluum. *Resp.* Nominè necessarij venire non solum id, quod absolutè est necessarium, sed etiam illud, sine quo res non potest decenter, & congruenter conservari, tale enim est necessarium secundum quid, superfluum est, quod pensatis omnibus circumstantijs Religionis, personæ, loci, temporis, Officij nec ad vitam, nec ad decentiam statûs Religiosorum est necessarium, unde quod in una Religione censetur usus moderatus, in altero ut superfluum reprobat, &c. Bassævus *tom. 1. v. Paupertas Religiosa n. 11.*